

Dosarul nr. 2rc-778/16

Instanța de fond: CA Chișinău – N. Traciuc

DECIZIE

21 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele sădineții

Svetlana Filincova,

judecători

Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

examinând recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Dinaraprim”, în pricina la cererea înaintată de Societatea pe Acțiuni „Autocomtrans” în proces de insolvabilitate împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Dinaraprim” privind validarea popririi,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2016, prin care s-a restituit cererea reconvențională,

C O N S T A T Ă :

La 21 mai 2015 Constantin Dogot lichidatorul SA „Autocomtrans” în proces de insolvabilitate, s-a adresat în instanța de insolvabilitate cu o cerere privind validarea popririi și încasarea de la terțul poprit SRL „Dinaraprim” a datoriei în sumă de 93.205 lei.

În motivarea cererii Constantin Dogot a indicat că între SA „Autocomtrans” în proces de insolvabilitate la 26 iunie 2014 a fost încheiat contractul de activitate comercială în comun nr. 01/14 din 26 iunie 2014, prin care a transmis în folosință temporară SRL „Dinaraprim” un teren cu suprafața totală de 8.032 m.p. din str. Cucorilor, 58, mun. Chișinău pentru organizarea prestării serviciilor de parcare a automobilelor în scopul obținerii profitului. La situația din 30 aprilie 2015 debitorul a acumulat o datorie față de creditor în mărime de 93.205 lei.

La 25 ianuarie 2016 Constantin Dogot lichidatorul SA „Autocomtrans” în proces de insolvabilitate a înaintat cerere suplimentară la cererea de validare a popririi, prin care a solicitat rezilierea contractului nr. 01/14 din 26 iunie 2014 de activitate comercială în comun, obligarea SRL „Dinaraprim” să restituie în natură SA „Autocomtrans” în proces de insolvabilitate terenul arendat conform contractului, cu evacuarea forțată a SRL „Dinaraprim” și a tuturor bunurilor ce îi aparține de pe terenul dat; validarea creanței scadente terțului poprit SRL „Dinaraprim” suma de 104.450 lei; validarea creanței cu termen a câte 11.245 lei lunar începând cu 01 iunie

2015 pînă la evacuarea tuturor bunurilor personale ale SRL „Dinaraprim” de pe terenul arendat și restituirea în natură a terenului către SA „Autocomtrans” (f.d. 98 – 101).

În cadrul examinării cauzei la 31 mai 2016 SRL „Dinaraprim” a înaintat cerere, prin care a solicitat admiterea cererii reconvenționale (f.d. 129 – 132).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2016 s-a restituit cererea reconvențională depusă de SRL „Dinaraprim”, motivînd că instanța nu este competentă să judece cererea reconvențională (f.d. 141 - 143).

La 30 iunie 2016 SRL „Dinaraprim” a declarat recurs, solicitînd casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2016, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a cererii (f.d. 145 - 147).

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat că încheierea instanței de insolabilitate este neîntemeiată, deoarece s-au încălcat normele de drept material și de drept procedural.

Examinînd argumentele invocate în recurs în raport cu actele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat urmează a fi respins.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC instanța de recurs, după ce judecă recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Curtea de Apel Chișinău prin încheierea din 21 iunie 2016 a restituit cererea reconvențională depusă de SRL „Dinaraprim”, motivînd că instanța nu este competentă să judece cererea reconvențională.

Colegiul consideră ca neîntemeiat demersul înaintat din următoarele motive.

După cum s-a constatat, din materialele cauzei, în cadrul desfășurării procesului SRL „Dinaraprim” a înaintat cerere reconvențională la cererea înaintată de Societatea pe Acțiuni „Autocomtrans” în proces de insolabilitate împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Dinaraprim” privind validarea popririi.

Potrivit art. 1 alin. (1) al Legii insolabilității scopul prezentei legi este instituirea cadrului juridic privind stabilirea unei proceduri colective pentru satisfacerea creanțelor creditorilor din contul patrimoniului debitorului prin aplicarea față de acesta a procedurii de restructurare sau a procedurii falimentului și prin distribuirea produsului finit.

Procesul de insolabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de Procedură Civilă și cu cele ale prezentei legi.

Astfel, Colegiul reține că nu și-a găsit confirmare legală demersul înaintat de recurent cu privire la primirea și examinarea acțiunii reconvenționale, deoarece în cadrul procesului de insolabilitate nu există reclamant și pîrît, care ar putea înainta cereri și demersuri conform prevederilor Codului de Procedură Civilă.

Participantii la proces nu au o denumire concretă, spre exemplu ca în procedura contencioasă (reclamant, pîrît, intervenient), dar creditorul care înaintează cererea introductivă se aseamănă cu reclamantul, debitorul cu pîrîtul, creditorul care nu înaintează cerințe prin cererea introductivă, dar direct înaintează creanțe asupra patrimoniul debitorului, s-ar asemana cu intervenientul principal, iar creditorul care prin referință se opune intentării procesului de insolabilitate cu intervenientul accesoriu.

Acești termeni specifici procedurii contencioase nu pot fi aplicați în procedura de declarare a insolvenței, deoarece aceasta este o procedură specifică cu atât mai mult că nu este o procedură litigioasă (contencioasă) și nici actele normative de bază care reglementează această procedură – legea insolvenței și Codul de Procedură Civilă nu prevăd astfel de termeni la judecarea pricinilor de insolvență, din contra, Legea insolvenței care fiind o lege procedural-materială operează cu alți termeni : debitor, creditor, administrator, lichidator ș.a. fiind numiți conform art. 4 participanți la procesul de insolvență. Astfel în cadrul procesului de insolvență participanții la proces se bucură de drepturile și obligațiile prevăzute în art. 56 CPC cu excepțiile expres prevăzute în Legea insolvenței.

De altfel spus, demersul înaintat nu are relevanță speței date, or conform art. 5 alin. (2) al Legii insolvenței instanța de insolvență dispune de competență exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolvență, a litigiilor ce țin de masa debitoare.

În contextul celor expuse, Colegiul reține că nu pot fi reținute criticile formulate în recurs cu privire la ilegalitatea încheierii instanței de insolvență, deoarece sînt nejustificate și se combat prin constatările relatate.

Ținînd cont de cele menționate și avînd în vedere faptul că instanța de insolvență a constatat și a dat o apreciere justă probelor administrate, a aplicat corect normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate de către recurent sînt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia de a respinge recursul ca neîntemeiat și a menține încheierea primei instanțe.

Reieșind din cele expuse, în baza art. 427 lit. a) CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Se respinge recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Dinaraprim”.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2016, în pricina la cererea înaintată de Societatea pe Acțiuni „Autocomtrans” în proces de insolvență împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Dinaraprim” privind validarea popririi.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței

Svetlana Filincova

Judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas